

der, jf. forslaget til § 70, henvises til lovforslagets § 86, stk. 5.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 58, stk. 5, om filmværker, der efter Bernerkonventionen har et andet land end Danmark som hjemland, foreslås ikke videreført. Med den foreslåede ændring af formodningsreglen i lovforslagets § 58 bringes bestemmelsen i nær overensstemmelse med Bernerkonventionens art. 14 bis. Der er herefter ikke nogen grund til at opretholde særregler for filmværker fra andre Bernerunionenslande.

Forslaget til § 85, stk. 5, er nyt og vedrører spørgsmålet, på hvilke udgivelser den i § 64 foreslåede nye bestemmelse om udgivelse og offentliggørelse af ubeskyttede ikke publicerede værker skal finde anvendelse. Beskyttelsestidsdirektivet indeholder ikke direkte bestemmelser herom, ligesom en beskyttelse af sådanne publikationer heller ikke er omfattet af Bernerkonventionen eller andre internationale konventioner på området.

På denne baggrund må Kulturministeriet finde det naturligt, at beskyttelsen for de nævnte værker efter forslaget til § 64 gøres direkte anvendelig i forhold til publikationer, der er foretaget af personer, der er statsborgere eller bosat i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde samt for selskaber med hovedsæde inden for samme område. Dette indebærer, at publikationer, som den nævnte personkreds måtte foretage, vil være beskyttet i Danmark efter den nye bestemmelse i § 64, uanset hvor publikationen er foretaget. Ministeriet har herved også taget udgangspunkt i den af EU-domstolen afsagte dom i den såkaldte Phil Collins-sag, som udelukker diskrimination på grundlag af statsborgerskab.

Forslaget til § 85, stk. 6, indebærer, at bestemmelserne i lovforslagets §§ 73-75 om titelbeskyttelse mv., signering af kunstværker samt ideelle rettigheder efter ophavsrettens udløb gælder for ethvert værk uanset oprindelsesland. I forhold til den gældende ophavsretslovs § 58, stk. 6, indebærer forslaget til stk. 6, at bestemmelsen ikke længere kun omfatter værker, som omfattes af § 1. Bestemmelsen finder således også anvendelse på værker, som omfattes af §§ 4 eller 5 om henholdsvis bearbejdelser mv. og samle værker. Tilsvarende bestemmelser findes i den norske ophavsretslovs § 57 og den svenske ophavsretslovs § 60.

Til § 86

Forslaget til § 86 om anvendelsesområdet for bestemmelserne i lovens kap. 5 om nærtstående rettigheder viderefører den gældende lovs § 59. Forslaget

medfører dog en række ændringer af dels redaktionel, dels indholdsmæssig karakter.

Hovedreglen efter den gældende lovs § 59, stk. 1, er, at beskyttelsen gælder for udøvende kunstners fremførelser, lydoptagelser samt radio- og fjernsynsudsendelser, som har fundet sted i Danmark. Beskyttelsen mod eftergørelse af lydoptagelser i den gældende lovs § 46 gælder dog for enhver lydoptagelse. Vederlagskrav efter den gældende lovs § 17, stk. 2, og §§ 26 a-h gælder kun for lydoptagelser, som har fundet sted i Danmark.

Efter den gældende lovs § 59, stk. 2, gælder beskyttelsen af kataloger mv. og pressemeddelelser, jf. lovens §§ 49 og 50, kun for danske statsborgere, personer, der er bosat i Danmark, samt for selskaber, der har dansk bestyrelse og sæde i Danmark. Endvidere gælder katalogbeskyttelsen for frembringelser, som først er udgivet i Danmark.

Til stk. 1

Forslaget til stk. 1 indebærer, at det gældende territorialitetskriterium, hvorefter beskyttelsen alene gælder for fremførelser og lydoptagelser, der har fundet sted i Danmark, videreføres.

Ophavsretsudvalget har i betænkning nr. 962/1982 overvejet, om de tilknytningsmomenter, der efter gældende ret anvendes for så vidt angår nærtstående rettigheder, bør ændres.

Udvalget finder det utilfredsstillende, at en dansk udøvende kunstner ikke er beskyttet i Danmark, når en fremførelse har fundet sted i et land, der ikke er tilsluttet Romkonventionen. Udvalget peger på, at det i vore dages internationaliserede samfund ofte kan være tilfældigt, i hvilket land fx en musikoptagelse finder sted. Udvalget foreslår derfor, at beskyttelsen af udøvende kunstnere udvides til også at omfatte danske statsborgere og personer, der er bosat i Danmark, uanset hvor fremførelsen har fundet sted.

En lignende udvidelse af tilknytningsmomentet blev gennemført i Sverige i 1986.

Kulturministeriet har forståelse for Ophavsretsudvalgets synspunkter: Det kan virke urimeligt, at danske musikere, skuespillere, dansere osv. ikke nyder beskyttelse i Danmark, blot fordi deres fremførelse har fundet sted – og evt. er optaget – i et fremmed land, der ikke er tilsluttet Romkonventionen.

Ministeriet må imidlertid også nære betænkeligheder ved Ophavsretsudvalgets forslag. Baggrunden herfor er EF-traktatens art. 6 om forbud mod diskrimination på grundlag af nationalitet. Efter en i 1993 afsagt dom fra EF-domstolen i den såkaldte Phil Collins-sag må det antages, at den af udvalget foreslåede udvidelse af beskyttelsen ikke alene vil komme danske udøvende kunstnere til gode, men også